

บทที่ 4

คุณลักษณะต่าง ๆ ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในบทที่ 4 ของการวิจัยเรื่อง แบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ของนักลงทุนเพื่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงองค์ประกอบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.1 บริบทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะกล่าวถึงตัวนักลงทุน ก็ควรจะทราบสภาพของบริบทที่แวดล้อมนักลงทุนอย่างตัวลักษณะตลาดหลักทรัพย์ก่อน ผู้วิจัยได้สอบถามนายกุลบุตร โกเมนกุล เจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์พบว่า ปัจจุบัน (พ.ศ.2548) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนักลงทุนตามบัญชีประมาณ 420,000 คน โดยมีนักลงทุนที่ทำการซื้อขายหุ้นเป็นประจำประมาณ 150,000 คน โดยนักลงทุนส่วนที่เหลือมักจะเป็นนักลงทุนกลุ่มที่ไม่ค่อยทำการซื้อขายหุ้นแต่อย่างใด นักลงทุนในกลุ่มที่ทำการซื้อขายหุ้นเป็นประจำประมาณ 150,000 คนนี้ มีประมาณ 70,000 คน ที่ทำการลงทุนเป็นอาชีพหลัก และอีกประมาณ 80,000 คนที่ทำการลงทุนเป็นอาชีพเสริม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก่อตั้งในปี พ.ศ. 2519 โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.2519 จนถึง ปีพ.ศ. 2533 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ได้มีแนวโน้มเป็นขาขึ้นมาโดยตลอดจนดัชนีสูงถึง 1,000 จุด และหลังจากเหตุการณ์สงครามอ่าวเปอร์เซีย และ พฤษภาทมิฬ พ.ศ.2535 ซึ่งทำให้แนวโน้มขาขึ้นของดัชนีได้ชะงักลงไปบ้าง ดัชนีตลาดก็ได้เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 1,700 จุดในปีพ.ศ. 2537 หลังปีพ.ศ. 2537 เป็นช่วงเศรษฐกิจตกต่ำถดถอยของประเทศไทย ดัชนีได้ลงมาต่ำสุดที่ประมาณ 200 จุดในปี พ.ศ.2541 และ ทรงตัวที่ระดับ 200 – 300 จุดจนถึงปีพ.ศ.2544 โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนถึงระดับ 800 จุดในปีพ.ศ.2548

ผู้วิจัยได้กล่าวถึงดัชนีตลาดหลักทรัพย์เพื่อจะตั้งข้อสังเกตว่า การที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมานั้น อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุน และ แบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารของนักลงทุนได้ เช่น นักลงทุนท่านหนึ่งที่เริ่มทำการลงทุนหลังปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ก็ประสบความสำเร็จจากการลงทุน ทั้ง ๆ ที่ทำการลงทุนโดยใช้ความเสี่ยงสูงเพราะ นักลงทุนท่านนี้ได้ทำการลงทุนในช่วงที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นช่วงตลาดขาขึ้น มีเงินจากต่างประเทศเข้ามาในตลาดมากมาย ทำให้ได้กำไรมากตาม

4.2 เกณฑ์การจำแนกนักลงทุนออกเป็นกลุ่มหลัก เพื่อการศึกษาวิจัยเชิงสถิติ

ในการวิจัยเชิงปริมาณโดยทั่วไป นักวิจัยมักจะใช้เกณฑ์ลักษณะทางประชากรในการจำแนกหาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพทางสังคม กับ สิ่งที่ต้องการศึกษา

แต่ในการวิจัยเรื่อง แบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ของนักลงทุน เพื่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนี้ นอกจากที่จะใช้ลักษณะทางประชากรอย่าง เพศ ,อายุ , สถานภาพการสมรส ,ระดับการศึกษา ,รายได้ เป็นต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้เลือกเกณฑ์คุณลักษณะอื่น ๆ ของนักลงทุน มาเป็นเกณฑ์ในการจำแนกนักลงทุนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ เพิ่มเติม ซึ่งการที่เรามีเกณฑ์ในการจำแนกนักลงทุนที่ดีนั้น จะทำให้เราสามารถสรุปหาความสัมพันธ์จาก นักลงทุนที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน กับ รูปแบบแบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันได้เด่นชัดขึ้น

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามและการสรุปผลทางสถิติ จึงจำเป็นต้องมีการจำแนกนักลงทุนออกเป็นกลุ่มหลักให้ได้ก่อน เพื่อเป็นการนำเอา กลุ่มนักลงทุนที่แตกต่างกันมาจัดเป็นกลุ่ม แล้วนำมาเชื่อมโยงกับลักษณะรูปแบบแบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อการลงทุน ที่แตกต่างกัน

อนุรุทธิ์ กามิต (2541) ได้ทำการศึกษาถึง ลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และ พฤติกรรมการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และ การเปิดรับสื่อของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้ทำการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย 4 ข้อ โดยพบสมมุติฐานการวิจัย 2 ข้อจาก 4 ข้อที่ทำการทดสอบแล้วมีความสัมพันธ์กัน ได้แก่

1. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยงมากและชอบความเสี่ยงน้อย มีพฤติกรรมการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

2. นักลงทุนที่ชอบหาข้อมูลมากและที่ชอบหาข้อมูลน้อย มีพฤติกรรมการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

จากงานวิจัยชิ้นนี้ จะเห็นได้ว่า เกณฑ์การแบ่งนักลงทุนโดยใช้ การชอบความความเสี่ยงมาก หรือชอบความเสี่ยงน้อย เป็นเกณฑ์ที่สามารถจำแนกนักลงทุนออกเป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านพฤติกรรมแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการเปิดรับสื่อได้ดี

ผู้วิจัยได้เห็นว่า เกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการจำแนกจัดกลุ่มลักษณะนักลงทุนนั้น ก็คือ การตัดสินใจโดยรอบคอบระมัดระวัง หรือ การตัดสินใจโดยไม่รอบคอบ ไม่ระมัดระวัง ซึ่งสามารถสรุปออกมาในเกณฑ์ความหมายที่ว่า “ นักลงทุนชอบการลงทุนแบบมีความเสี่ยงมาก หรือ ไม่ชอบการลงทุนแบบมีความเสี่ยงมาก ” ซึ่งลักษณะการตัดสินใจชอบในความเสี่ยง หรือ ไม่ชอบเสี่ยงนี้ถือเป็นลักษณะเฉพาะทางนิสัย ทางจิตวิทยา ของนักลงทุนแต่ละคนไป ซึ่งอาจจะมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุประกอบแวดล้อม อย่างเช่น นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยงอาจจะเป็นเพราะยังมีภาระต้องดูแลลูกหลาน พ่อแม่ หรือยังไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง ส่วนนักลงทุนที่ชอบเสี่ยงก็อาจจะเป็นเพราะเขาสามารถรับความเสี่ยงได้อันเนื่องมาจากสถานภาพทางการเงินของเขามีความมั่นคงดีแล้ว เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยกเอาเกณฑ์การจำแนกนักลงทุน ตามลักษณะที่ว่า “ นักลงทุนทำการลงทุนโดยมุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็น อาชีพหลัก หรือ อาชีพเสริม ” ขึ้นมาประกอบ การจำแนกนักลงทุนโดยใช้เกณฑ์การชอบลงทุนแบบเสี่ยง หรือ ไม่ชอบลงทุนเสี่ยงด้วย

สาเหตุที่ใช้การจำแนกโดยเกณฑ์นี้ก็เป็นเพราะว่า การจำแนกโดยใช้เกณฑ์ การมุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็น อาชีพหลัก หรือ อาชีพเสริม นั้น สามารถเชื่อมโยงไปสู่จุดมุ่งหมายของการลงทุนโดยตรง นักลงทุนที่ลงทุนในหุ้นโดยยึดเป็นอาชีพหลักก็ต้องมุ่งหวังที่จะทำกำไรในจำนวนที่พอเลี้ยงชีพหรือเลี้ยงครอบครัวได้ ส่วนนักลงทุนที่ลงทุนในหุ้นโดยยึดเป็นอาชีพเสริมก็มุ่งหวังเพียงแค่เป็นรายได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากรายได้จากอาชีพหลักที่เป็นงานประจำอื่น

นอกจากนี้นักลงทุนในกลุ่มที่ได้ลงทุนในหุ้นเพื่อเป็นอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริม ยังมีความแตกต่างกันในแง่ของความสามารถในการเปิดรับสื่อโดยตรง นักลงทุนที่ได้ลงทุนในหุ้นโดยมุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็นอาชีพหลัก มักจะไม่ได้ทำงานประจำในตอนกลางวัน จึงมักใช้เวลาในการตรวจสอบดูราคาหุ้นในตอนกลางวันได้ และ จะมีศักยภาพในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ตลาดหลักทรัพย์เปิดทำการ ในกลางวัน มากกว่า กลุ่มนักลงทุนในหุ้นที่มุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเพื่อเป็นอาชีพเสริม ซึ่งจะต้องมีงานประจำทำในช่วงกลางวัน หรือ ในช่วงเวลาที่ตลาดหลักทรัพย์เปิดทำการ

กล่าวโดยสรุปก็คือ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการตั้งเกณฑ์ 2 เกณฑ์ในการจำแนกคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มนักลงทุนในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ เกณฑ์การจำแนกตามการ

มุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็น อาชีพหลัก หรือ อาชีพเสริม และ เกณฑ์การชอบลงทุนแบบเสี่ยง หรือ ไม่ชอบลงทุนเสี่ยง ซึ่งทั้ง 2 เกณฑ์นี้ถือเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ครอบคลุมสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เข้าไปในเกณฑ์ดังกล่าวให้ได้มากที่สุด หรือ เกือบทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะได้สามารถ ควบคุมการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของกลุ่มอย่างกับลักษณะอื่น ๆ ที่ต้องการ ค้นหา อย่างไม่มีข้อผิดพลาด ซึ่งการแบ่งกลุ่มนักลงทุนออกโดยใช้เกณฑ์ทั้งสองประเภทนี้ จะสามารถ แบ่งนักลงทุนทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1. นักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก หรือกลุ่มตัวอย่างแบบ A
2. นักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม หรือกลุ่มตัวอย่างแบบ B
3. นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก หรือกลุ่มตัวอย่างแบบ C
4. นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม หรือกลุ่มตัวอย่างแบบ D

เกณฑ์การจำแนกนักลงทุน ตามคุณลักษณะอื่น ๆ

ในส่วนของเกณฑ์การจำแนกนักลงทุนอื่น ๆ เพื่อจำแนกนักลงทุนให้แยกออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความแตกต่างกัน เพื่อที่จะได้สามารถทำการศึกษาวิจัยถึงลักษณะแบบแผนการจัดการข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ของนักลงทุนนั้น ผู้วิจัยได้นำเอาเกณฑ์ต่าง ๆ มาใช้ดังนี้

เกณฑ์ที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวทั่วไปของนักลงทุน

1. เพศ , อายุ , สถานภาพการสมรส , ระดับการศึกษา
2. รายได้รวมทั้งหมดของสมาชิกในครอบครัว
3. ใช้จ่ายรวมทั้งหมดของสมาชิกในครอบครัว
4. ลักษณะกรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัย
5. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ยังดูแลเลี้ยงดู

เกณฑ์ที่เกี่ยวกับลักษณะการจัดการการลงทุนของนักลงทุน

1. จำนวนบัญชี (พอร์ตการลงทุน) ที่ใช้ในการลงทุน
2. จำนวนเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์ที่ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร
3. ระยะเวลา หรือ ประสบการณ์ ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. จำนวนหลักทรัพย์ที่มีไว้ในพอร์ตการลงทุน
5. มูลค่าหลักทรัพย์ที่มีไว้ในพอร์ตการลงทุน
6. อัตราเฉลี่ยในการทำกำไร หรือ ขาดทุนจากการลงทุน

7. การบริหารสัดส่วนการลงทุน ในระยะยาว , ระยะกลาง และ ระยะสั้น
8. ลักษณะหุ้นที่ชอบลงทุน
9. สภาพของตลาดหลักทรัพย์ที่ชอบลงทุน
10. อุปนิสัยในการชอบลงทุนระยะสั้น
11. ผลที่คาดหวังจากการลงทุน
12. ลักษณะการยอมรับความเสี่ยงของตัวนักลงทุน

ซึ่งในการสัมภาษณ์ทั้งในส่วนของการสัมภาษณ์เจาะลึก และ การใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยก็จะทำการสอบถามมาเพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ของนักลงทุน เพื่อที่จะได้เอามาเป็นเกณฑ์ต่าง ๆ ในการศึกษาถึงแบบแผนการจัดการข้อมูลข่าวสารของนักลงทุนที่มีความแตกต่างกันต่อไป

4.3 องค์ประกอบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก (กลุ่มตัวอย่างแบบ A)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และเล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก (กลุ่มตัวอย่างแบบ A) นั้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็นอาชีพหลักในการเลี้ยงชีพ จึงมักจะมีอายุค่อนข้างมากแล้ว เพราะถ้าเป็นกลุ่มคนเพิ่งเริ่มทำงาน มีอายุไม่มากนักก็มักจะยังไม่มีเงินลงทุนเพียงพอต่อการนำเอามาลงทุนเพื่อหวังรายได้จากการลงทุนมาทำการเลี้ยงชีพเป็นหลัก

นักลงทุนกลุ่มนี้เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง ทำให้ส่วนใหญ่ของนักลงทุนกลุ่มนี้ มักจะมีความมั่นคงทางการเงินพอสมควร มีที่พักอาศัยเป็นของตนเองแล้ว และ ไม่มีภาระต้องดูแลส่งเสียบิดามารดา หรือ ลูกหลาน!

รายได้ของนักลงทุนกลุ่มนี้จะอาศัยรายได้จากการเล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก ซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่มีความไม่แน่นอน นักลงทุนกลุ่มนี้มักจะมีเงินสะสมพอสมควรอยู่แล้ว จึงจะสามารถบริหารรายจ่ายต่อเดือนได้

นักลงทุนกลุ่มนี้มักเป็นนักลงทุนที่ทำการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมานานเกิน 5 ปี ส่วนใหญ่มีเงินลงทุนเป็นจำนวนมากว่า 1 ล้านบาทขึ้นไป

นักลงทุนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบ A ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาจะไม่สูงมาก หรือ มักจะมีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จึงมักจะไม่สนใจที่จะใช้ทักษะการวิเคราะห์ทางการเงิน หรือ

การบริหารธุรกิจ ประกอบการลงทุน ส่วนใหญ่จึงนิยมที่จะลงทุนในหุ้นแบบมีความเสี่ยงสูง ตามกระแสความนิยม และมีลักษณะการลงทุนแบบกล้าได้กล้าเสียแบบการพนัน

“ นักลงทุนกลุ่มที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพนั้น ส่วนใหญ่เท่าที่เห็นคือ จะเป็นพวกคนมีอายุ หน่อย รุ่นประมาณ 50 ขึ้น มานั่งเล่นกับเพื่อน ๆ ที่ห้องค้าบ้าง โดยมากก็เล่นหุ้นแบบเอาสนุก เล่นแบบแหงหวาย ได้บ้างเสียบ้าง จริง ๆ ไม่น่าจะพอเลี้ยงตัวรอดนะ แต่คนแก่พวกนี้มีเงินอยู่แล้ว จะได้ไม่พอก็ไม่เป็นไร เสียบ้างก็ถือว่าเอาสนุก”

(กุลบุตร โกเมนกุล , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

“ พวกที่เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก และ เล่นเสี่ยง ๆ ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกอาแป๊ะ อาซ้อคนจีน พวกนี้มักจะชอบเล่นหุ้นเอาสนุก บางครั้งเราขังหวาดเสียวแทนเลยเวลาเขาโทรมาสั่งซื้อหุ้นบางตัว พวกนี้มักไม่สนใจข้อมูลการเงินอะไร เพราะไม่รู้เรื่อง อาจจะเป็นเพราะไม่ได้มีการศึกษาสูงด้วยนะ มักจะเสียเงินบ่อย ๆ แต่เขาก็อยู่ได้ เพราะเขามีเงินเป็นทุนแยะ ที่มาเล่นส่วนใหญ่ก็เอาสนุก แก่ปื้อแก้วว ”

(สุภาพร มานะกิจ , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

4.4 องค์ประกอบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม (กลุ่มตัวอย่างแบบ B)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม (กลุ่มตัวอย่างแบบ B) นั้น เป็นกลุ่มที่มุ่งหวังรายได้จากการลงทุนเป็นอาชีพเสริม จึงมีอาชีพหลักที่รายได้มาเลี้ยงชีพอยู่แล้ว ส่วนรายได้ที่หวังจากการลงทุนในหุ้นมักจะไม่ค่อยมาก เงินลงทุนในหุ้นก็จึงไม่มากด้วย แต่เนื่องจากมีแหล่งรายได้มั่นคง และ ค่อนข้างสูง จึงสามารถเอาเงินมาลงทุนโดยใช้ลงทุนในหุ้นแบบมีความเสี่ยงสูง ตามกระแสความนิยม และมีลักษณะการลงทุนแบบกล้าได้กล้าเสียแบบการพนันที่มีความเสี่ยงสูงได้

กลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้ มักจะโสด หรือ ไม่ก็เพิ่งแต่งงาน ยังไม่มีบุตรให้ต้องเลี้ยงดู และ มักไม่มีการต้องดูแลบิดามารดา ฐานะทางบ้านค่อนข้างดี ช่วงอายุของนักลงทุนกลุ่มนี้มักจะอยู่ในช่วงวัยทำงาน วัยกลางคน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีลักษณะแบบพนักงานบริษัทเอกชน ทั่วไป

นักลงทุนกลุ่มนี้เป็นนักลงทุนที่ชอบเสี่ยง ทั้ง ๆ ที่มีลักษณะเป็น คนรุ่นใหม่ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนพอสมควรแล้ว แต่สาเหตุที่ชอบเสี่ยงเป็นเพราะลักษณะอุปนิสัยส่วนตัว

ประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนกลุ่มนี้ไม่ค่อยสูงมาก มักจะเป็นนักลงทุนหน้าใหม่ในตลาดหลักทรัพย์ที่เพิ่งเข้ามาทำการลงทุนหลังจากเศรษฐกิจประเทศไทยและตลาดหุ้นเริ่มฟื้นตัว มักจะขาดทุนบ้างแต่ก็ไม่มาก เนื่องจากไม่ได้ลงทุนด้วยเงินจำนวนมากเท่าไร

“ ถ้าจะให้มองว่านักลงทุนกลุ่มที่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเล่น ๆ คือพวกไหน ส่วนใหญ่เท่าที่เห็นก็น่าจะเป็นกลุ่มหนุ่มสาวออฟฟิศที่เริ่มมีเงิน และ คิดจะหากิจกรรมอื่น ๆ ทำนอกจากงานประจำ กลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเล่นแบบสุดเหวี่ยง ตามเล่นหุ้นแบบเสี่ยงแบบมันส์สุด ๆ การเล่นของกลุ่มนี้ ถ้าตามหุ้นติด ๆ ก็มักจะเสียบ้าง ได้บ้าง พอเอาตัวรอดได้ค่ากาแฟรายเดือนไป ”

(กุลบุตร โกเมนกุล , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

“พวกนี้มักจะเล่นเสี่ยง เสี่ยงแบบมาก ๆ เพราะมีอาชีพหลักอยู่แล้ว จะเสียบ้างก็ไม่กลัวอดตาย ส่วนใหญ่พวกนี้เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ที่มีการงานมั่นคงแล้ว จึงกล้าเสี่ยงมาก ๆ ”

(สุภาพร มานะกิจ , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

4.5 องค์ประกอบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก (กลุ่มตัวอย่างแบบ C)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก (กลุ่มตัวอย่างแบบ C) นั้นเป็นกลุ่มนักลงทุนที่ไม่ชอบลงทุนโดยมีความเสี่ยงเกิดขึ้นในการลงทุนมากนัก กลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้มักจะมีทุกระดับอายุ ส่วนใหญ่มักจะมีครอบครัว มีบุตร หรือ แต่งงานแล้ว จึงมักจะไม่มีความคิดที่จะทำการลงทุนโดยใช้ความเสี่ยงมากเกินไป

นักลงทุนกลุ่มนี้ลงทุนโดยหวังรายได้จากการลงทุนเป็นอาชีพหลัก นักลงทุนกลุ่มนี้จึงมักจะมีเงินลงทุนมากพอสมควร จึงมีรายได้จากการลงทุนสูงพอที่จะเลี้ยงชีพได้ รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนมักค่อนข้างมีจำนวนที่แน่นอนในแต่ละเดือน ส่วนใหญ่จะได้กำไรจากการลงทุน

การที่นักลงทุนกลุ่มนี้ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก นักลงทุนกลุ่มนี้จึงมักจะมีเวลาที่จะใช้ในการดูแลการลงทุนของตนเอง โดยนักลงทุนกลุ่มนี้ก็จะมีความรู้พื้นฐานการศึกษาสูงพอที่จะให้ความสนใจและให้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารรูปแบบต่าง ๆ ได้หลากหลายรูปแบบด้วย

“ กลุ่มนักลงทุนที่ไม่เล่นเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพ กลุ่มนี้เขาจะเป็นพวกเอาจริงกับการเล่นหุ้น จะไม่ยอมเสียไม่ยอมเสียอะไรแบบโง่ ๆ เลข กลุ่มนี้จะตั้งใจทำรายได้ต่อเดือนแบบสม่ำเสมอ คงเอาไปใช้จริง ๆ เล่นมั่ว ๆ ไม่ได้ กลุ่มนี้มักจะเป็นกลุ่มที่เล่นหุ้นมาพอสมควรแล้ว ”

(กุลบุตร โกเมนกุล , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

“ พวกที่เล่นหุ้นเป็นอาชีพหลัก ส่วนใหญ่ก็มักจะตั้งใจเล่นหุ้นนะ ยิ่งพวกที่ไม่ชอบเสี่ยงด้วยแล้ว ยิ่งแล้วใหญ่ จะทำอะไรจะเอามั่นใจจริง ๆ สนใจสอบถามรายละเอียดเสมอ พวกนี้มักจะมีการศึกษาเข้าใจบทวิเคราะห์หุ้นของนักวิจัยดี พวกนี้เล่นหุ้นมักจะ ได้เงินมาก เงินที่พวกนี้เอามาเล่นมักจะสูงมากจริง ๆ คงจะรวย ประสบความสำเร็จในงานอื่น ๆ มาก่อนแล้วอะไรทำนองนี้ แล้วมาเล่นหุ้นเพราะเป็นงานสบาย ”

(สุภาพร มานะกิจ , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

4.6 องค์ประกอบของคุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม (กลุ่มตัวอย่างแบบ D)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม (กลุ่มตัวอย่างแบบ D) นั้น ส่วนใหญ่มักจะยังมีอายุไม่มาก เป็นบุคคลวัยทำงาน พนักงานบริษัทเอกชน หรือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพหลัก

ส่วนใหญ่นักลงทุนกลุ่มนี้จะเป็นนักลงทุนที่มีเงินทุนน้อย เพราะส่วนใหญ่ของนักลงทุนกลุ่มนี้เป็น กลุ่มผู้ที่เพิ่งเริ่มทำงานยังมีอายุไม่มาก ฐานะทางเศรษฐกิจหรือระดับอาชีพหลักยังไม่สูงมาก จึงไม่สามารถที่จะมีเงินลงทุนในหุ้นมากเพียงพอที่จะใช้เป็นอาชีพหลักได้

การศึกษาของนักลงทุนกลุ่มนี้จะค่อนข้างสูง และ ประกอบกับปัจจัยทางบุคลิกภาพส่วนตัวที่ไม่ชอบเสี่ยง จึงมีอุปนิสัยไม่สนใจที่จะลงทุนในหุ้นเสี่ยงเกินไป และ มักจะสอบถามข้อมูลข่าวสารก่อน โดยมีความระมัดระวังในการลงทุนสูง ซึ่งลักษณะความไม่ชอบเสี่ยงอาจจะเป็นเพราะยังมีภาระต้องรับผิดชอบ , ยังไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง , กำลังสร้างความมั่นคงในชีวิตอยู่ และ อาจจะเป็นเพราะอุปนิสัยส่วนตัวที่ไม่ชอบความเสี่ยงเอง

นอกจากนี้ในส่วนของกลุ่มนักลงทุนที่ไม่ชอบเสี่ยง และ เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม ตัวผู้วิจัยเอง ได้มีสมาชิกในกลุ่มเพื่อนที่จบการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจหลายคน และเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ก็มีลักษณะการลงทุนที่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มนี้ด้วยเช่นกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการการ

สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด ก็พบว่า กลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้เท่าที่สังเกตด้วยตนเอง มักจะลงทุนไม่มาก มีเงินลงทุนน้อย มีรายได้ประจำจากงานประจำ กลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้ที่ไม่ชอบเสี่ยงก็ เพราะมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจหลักวิชา การเงินและการลงทุน มาแล้วบ้าง จึงพอที่จะทราบว่า การลงทุนแบบเสี่ยงมักจะให้ผลเสียมากกว่า

“ กลุ่มนักลงทุนที่ไม่เล่นเสี่ยง แต่เล่นหุ้นเป็นอาชีพเสริม ผมว่ากลุ่มนี้คือพวกพนักงานบริษัท คนหนุ่มสาวนั้นแหละ แต่มีความเชื่อส่วนตัวที่จะไม่เสี่ยง การศึกษาก็ดี เข้าใจหุ้น เข้าใจศัพท์การเงิน ชอบถามโน่น ถามนี้ก่อนจะซื้อขาย ก็ละเอียดละออดี แต่กลุ่มนี้ลงทุนน้อย กำไรบ่อย ๆ แต่ไม่มากเท่าไร ”

(กุลบุตร โกเมนกุล , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)

“ พวกนี้เป็นคนวัยทำงาน การศึกษาระดับปริญญาขึ้นไป เท่าที่เจอก็เล่นหุ้นเอาสนุกเหมือนกันนะ แต่ไม่ค่อยเสี่ยง เอาสนุกแบบหวังเป็นค่าขนมเพิ่มจากเงินเดือนประจำนั่นแหละ พวกนี้มีเงินไม่มาก ลงทุนในหุ้นหลักแสนต้น ๆ ได้ก็ไม่มาก ”

(สุภาพร มานะกิจ , เจ้าหน้าที่การตลาด , สัมภาษณ์ , มกราคม 2548)